

domáci globalizace

Potkali se v letadle, ona si vytrhávala stránky z časopisů a katalogů s tématy, k nimž se chtěla doma vrátit, on se jí zeptal, jestli si je dává na nástěnku. Okamžitě zjistili, že mají něco společného. Dnes spolu žijí dva kosmopolitní lidé v srdci Prahy a jsou šťastní.

text Eva Poláčková foto Ivan Bárta

Každý, kdo v této zemi píše o bydlení, by měl znát doktorku Moniku Vostřákovou, těžko se totiž mohl úplně vyhnout jejím pražským obchodům Le Patio. Do svého soukromí si však pouští jen ty nejbližší. Máme tedy velké privilegium zjistit, jak to v tomto případě vypadá s „kovářovou kobylou“.

Městské typy

Epizoda z letadla je již historií, ale je typická pro životní styl obou. Jsou velmi zaměstnaní, často cestují a jejich pracovní zázemí je momentálně v centru Prahy. Když hledali společný byt, měli několik zásadních požadavků, ten hlavní zněl: do práce musíme dojít pěšky. „Oba tolik cestujeme,“ říká Monika, „že představa dalšího času stráveného jízdou do zaměstnání nás opravdu nelákala. Navíc jsme městští lidé, rádi si vyjdeme na dobrou večeři, na koncert.“ To by nebyl tak velký problém jako jejich další požadavek: do bytu se musela vejít knihovna dlouhá přes šest metrů. „Nejprve jsme si prošli několik půdních bytů, ty nám teoreticky připadaly ideální, ale prakticky byly nepoužitelné. Nemáme jen spoustu knížek, ale také obrazy, fotografie, vzpomínky z cest. Zjistili jsme, že potřebujeme klasický interiér, se zdmi, na které se toho dá →

Židle Brno od Miese Van der Rohe si Michael přivezl z New Yorku. Většina lustrů je z pražského obchodu Art Deco.

Velká knihovna v koloniálním stylu byla vyrobená ve Vietnamu a patří k ní i žebřík.

hodně pověsit, a s vysokými stropy. Nakonec jsme takový objevili ve výstavném činžáku v secesním stylu.“

Byt se rozprostírá přes celou šířku domu, takže z jedné jeho strany je výhled do ulice, z druhé do dvora a tento průhled je při otevřených dveřích nejen efektní, ale rovněž dostává do interiéru dostatek světla. Do obývacího pokoje se knihovna vešla tak, jako by mu

byla dělaná na míru, odtud se vchází do holčičího, a pokud nejsou děvčata doma, pak televizního pokoje. Samostatné jsou ložnice a kuchyně s jídelním stolem. „Protože je to pronájem, nedělali jsme v bytě žádné velké úpravy a zůstala zde původní kuchyně a koupelny. Přesto jsem chtěla, aby to nepůsobilo jako nějaké provizorium, ale jako skutečný domov,“ říká Monika, pro niž, jako

Koloniální styl se většinou velmi dobře hodí do klasických interiérů s vysokými stropy. Doplněný funkcionalistickými kousky působí zcela nadčasově

pro zkušenou designérku, člověka, který pomáhá a radí jiným, jak si byt zařídit, a majitelku Le Patia to nebyl určitě velký problém. Její partner, původním povoláním architekt, má ovšem také blízko k designu, dokonce ho nějakou dobu učil v Sydney a miluje spíše moderní klasický design. Nedošlo však k žádné konfrontaci, ale k bezvadnému propojení, které funguje a má svůj esprit. Vedle knihov- →

Velký pokoj má několik příjemných míst k odpočinku. Koník je starožitnost přivezená z Indie.

Důkaz jak styl Le Patia souzní například i s moderním osvětlením v podobě lustru Nur od Artemide.

ny v koloniálním stylu, kulatého stolu a starého dřevěného koníka z Indie se vyjímá pohovka od Le Corbusiera, která byla z koženého potahu „převlečená“ do látkového.

Příjemná směs

Svět se globalizuje a začíná to být patrné i v bydlení. Na jídlo chodíme do italské

nebo japonské restaurace, na dovolenou jezdíme do Středomoří či do Indonésie... Domů si přivážíme nejen zážitky, ale i postřehy, suvenýry a zkušenosti. Vybíráme si nevěšdní ingredience a začínáme je mixovat do svých interiérů. Monika Vostřáková se o pochopení a přijetí eklektického stylu zasazuje již léta. Vystudovala ve Francii, žila ve Vietna- →

Unikátním dělicím prvkem se stala ze zadní části opláštěná a natřená skříň z IKEA.

Charakter bytu dávají nejen originální kousky nábytku, ale také knihy, grafiky a fotografie.

Ptáme se Moniky Vostřákové, majitelky firmy Le Patio

Jak byste charakterizovala styl Le Patia?

Je to styl, který zaručí originalnost, je nadčasový a nepodléhá módě. Vyjadřuje, jak dnes žijeme a jak se svět globalizuje.

Je zaměřený koloniálně?

Ano i ne, některé věci působí velmi moderně a může to být jak nábytek z Indie, tak pohovky z Francie, které teď začínáme prodávat. Důležité je, aby ze všech věcí, které nabízíme, dýchala pozitivní energie.

Vidíte nějaký posun v zájmu o takové věci, které jsou svým způsobem unikátní?

Ano, když jsem před lety s Le Patiem začínala, osmdesát procent klientů byli cizinci, kteří u nás žijí. Teď se poměr obrací. I Češi už pochopili, že jeden takový kousek dokáže byt nejen oživit, ale docela změnit jeho atmosféru.

Z kuchyně se vychází na malý, ale intenzivně využívaný balkónek.

mu, dováží nábytek a doplňky z Indie a Filipín, kam jezdí osobně nejen zboží vybírat, ale s místními pracuje také na navrhování nových kolekcí. „Myslím, že i na našem bytě je vidět, jaký může být výsledek, když použijete různé věci v odpovídajících poměrech. A celkový duch místa samozřejmě dělají i barvy a ma-

teriály. Já miluji takovou tu barevnou škálu od světle šedé, přes olivovou do antracitové. Dá to bytu klidný základ,“ dodává. Oblíbené barvy samozřejmě hrají důležitou roli i v jejich bytě. Do velkých světlých místností vnesla určitý řád antracitová černá na zdi a na koberci v jídelní části, na svítidle Nur od Arte-

Kovový regál na kolečkách docestoval do Prahy z Ameriky, nádobí na něm je většinou z Francie.

mide v chodbě nebo v ložnici na prvku, který může nezasvěcený považovat za dělicí příčku. „Je to skříň z IKEA, potřebovala jsem rozšířit úložné prostory, tak jsme koupili skříň a postavili ji zády do ložnice a dveřmi k vestavěným skříním. Ze strany do ložnice ji truhlář pokryl pláštěm z MDF desky a natřeli

jsme ji na černo. Skříň místnost vizuálně neruší a navíc vznikla jakási polouzavřená šatna,“ dodává.

Podobné nápady vytvářejí originalitu domova a mohou být stejně inspirativní jako styl LePatia, zkombinovaný se sbírkou české grafiky a s židlemi od Miese van der Rohe. ✕